

Sygn. akt III AUa 1017/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Krystyna Merker (spr.)
Sędziowie	SSA Małgorzata Woźnowska-Gallos SSA Jolanta Ansion
Protokolant	Aneta Szafruga

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013r. w Katowicach

sprawy z odwołania K. P. (K. P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

przy udziale zainteresowanej spółki z o.o. (...) z siedzibą w S.

o składki

na skutek apelacji ubezpieczonego K. P.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Katowicach

z dnia 6 marca 2012r. sygn. akt XI U 823/10

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu-Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego za II instancję.

/-/ SSA J. Ansion /-/ SSA K. Merker /-/ SSA M. Woźnowska-Gallos

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1017/ 12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach oddalił odwołanie K. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 30 grudnia 2009 r. i zasądził od odwołującego na rzecz organu rentowego kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy rozpoznając odwołanie wskazał, że zaskarżoną decyzją z dnia 30 grudnia 2009 roku organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na podstawie art.68 pkt 1, art.31 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 108 § 1, art.112 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa stwierdził, że ubezpieczony K. P., jako nabywca składników majątku przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o. z siedzibą w S.,

w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą odpowiada za zobowiązania tego podmiotu z tytułu składek:

- na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 13.861,96 złotych za okres od miesiąca kwietnia do miesiąca października 2004 roku z należnymi odsetkami za zwłokę w wysokości 5.918,96 złotych, naliczonymi na dzień 13 czerwca 2008 roku,

- na Funduszu Ubezpieczeń Zdrowotnych w kwocie 2.505,65 złotych za okres od miesiąca czerwca do miesiąca października 2004 roku i za miesiąc maj 2005 roku z należnymi odsetkami za zwłokę w wysokości 854,00 złotych, naliczonymi na dzień 13 czerwca 2008 roku,

- na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w kwocie 854,00 złotych wraz z należnymi odsetkami za zwłokę w wysokości 354,00 złotych za okres od miesiąca czerwca do miesiąca października 2004 roku i za miesiąc maj 2005 roku z należnymi odsetkami za zwłokę w wysokości 854,00 złotych, naliczonymi na dzień 13 czerwca 2008 roku.

Łącznie zadłużenie z tych tytułów wynosi na dzień 30 grudnia 2009 roku 24.547,61 złotych.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że na podstawie odpisu z księgi Wieczystej KW nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w R. dokonano ustalenia, że K. P. w dniu 13 czerwca 2008 roku nabył od spółki (...) nieruchomości położone w R., stanowiące teren zabudowany - przemysłowy. Ograniczono zakres odpowiedzialności do wartości nabytych składników majątku. Odpowiedzialność odwołującego wynika z przepisu art.112 § 1 pkt 3 ustawy Ordynacja podatkowa.

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 13 czerwca 2008 roku zawarty został akt notarialny - umowa przeniesienia prawa użytkowania wieczystego gruntu i własności budynku. Przedmiotem umowy była nieruchomość położona w R. przy ulicy (...), oznaczona jako teren zabudowany przemysłowy, grunt w użytkowaniu wieczystym do dnia 5 grudnia 2009 roku o powierzchni 4452m⁽²⁾. Nieruchomość ta wpisana jest do księgi wieczystej za numerem KW (...) w Sądzie Rejonowym w R. - na rzecz Skarbu Państwa, a jako wieczysty użytkownik wpisana była (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w S.. Z treści § 1 aktu notarialnego wynika, że prezes spółki Z. H. złożył oświadczenie o ustanowionym prawie pierwokupu, treści ostrzeżeń o wszczęciu postępowania egzekucyjnego z nieruchomości, przyłączających się podmiotach do postępowania egzekucyjnego, ustanowionych hipotekach i wielkości zobowiązań i tytułu ich powstania oraz określono wierzycieli. W § 4 wpisano, że działający w imieniu Spółki (...) z o.o. w S. w celu zwolnienia z części długu stanowiącego kwotę 8.289.368,00 złotych - do kwoty 7.000.000 złotych, będącej częścią przedmiotu umowy przekazania wierzytelności z dnia 12 maja 2008 roku, przeniósł na rzecz K. P. - prawo użytkowania wieczystego całej wyżej opisanej działki położonej

w R. przy ulicy (...), oznaczonej na karcie mapy 4 numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 4452m⁽²⁾, objętej księgą wieczystą KW numer (...) Sądu Rejonowego w (...) i prawo własności położonego na tej działce budynku pawilonu handlowego stanowiącego odrębny od gruntu przedmiot własności. K. P. oświadczył, że na powyższe przeniesienie prawa użytkowania wieczystego opisanej działki i własności budynku wyżej opisanego stanowiącego odrębny od gruntu przedmiot własności - w podanym wyżej celu - wyraża zgodę i jednocześnie przejął zobowiązania wynikające z

powołanej umowy zarządu administracji na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. i wyżej opisanych hipotek. Z odpisu zupełnego księgi wieczystej tej nieruchomości wynika, że budynek ma powierzchnię 2500m⁽²⁾ o charakterze handlowo-usługowym. Z treści zapisów rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 3 listopada 2011 roku wynika, że przedmiotem działalności (...) spółki z o.o. w S. są: produkcja mięsa drobiowego, króliczego, napoi alkoholowych, wód mineralnych, napojów bezalkoholowych, szkła płaskiego, wyrobów ze szkła, wyrobów betonowych. Hodowla bydła, drobiu, uprawa zbóż, warzyw. Działalność w gospodarstwach rybackich, rybołówstwo, działalność usługowa w tym zakresie. Hotelarstwo i działalność turystyczna, hotelowa, gastronomiczna. Kupno, sprzedaż nieruchomości, zarządzanie nieruchomościami. Sprzedaż detaliczna wyrobów farmaceutycznych. Prace remontowe. Naprawy pojazdów mechanicznych, zegarków, biżuterii. Pośrednictwo finansowe i inne usługi w tym zakresie. W rubryce „Oddziały” zawarty jest zapis, że taki oddział spółki znajdował się na terenie przejętej przez odwołującego nieruchomości. Był to Zakład Produkcji (...).

Zaskarżoną decyzją ujęte zostały zaległości składkowe za pracowników spółki (...), do których uiszczenia zobowiązany był pracodawca. Były to składki na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres od miesiąca kwietnia 2004 roku do miesiąca maja 2005 roku. Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych za okres od miesiąca czerwca 2004 roku do miesiąca maja 2005 roku. Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od miesiąca czerwca 2004 roku do miesiąca maja 2005 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wskazał, że wobec zbywcy nieruchomości spółki (...) prowadzone jest postępowanie egzekucyjne od 2001 roku

z nieruchomości objętej księgą wieczystą nr KW (...). W latach 2002-2008 toczyło się postępowanie egzekucyjne z pozostałych nieruchomości będących własnością spółki objętych księgami wieczystymi o nr KW (...), (...) i (...) prowadzonych w Sądzie Rejonowym w K. oraz KW (...) w Sądzie Rejonowym w C.. Nieruchomości te zostały sprzedane, lecz uzyskane ze sprzedaży środki nie wystarczyły na pokrycie należności organu rentowego. Obecnie prowadzone jest w stosunku do spółki (...) postępowanie egzekucyjne przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w S., które okazało się bezskuteczne i postępowanie egzekucyjne z nieruchomości objętej księgą wieczystą nr KW (...) Sądu Rejonowego w R. przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w R. R. Ł.. Zgodnie z informacją uzyskaną od komornika sądowego nieruchomość została oszacowana w miesiącu wrześniu 2010 roku przez rzeczoznawcę majątkowego W. B. na kwotę 2.144.166,00 złotych.

Zdaniem Sądu I instancji na podstawie art.118 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa nie można wydać decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość podatkowa, upłynęło 5 lat. Zaskarżona decyzja obejmuje zaległości z tytułu składek na Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okres od miesiąca kwietnia do miesiąca października 2004 roku, Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych za okres od miesiąca czerwca do miesiąca października 2004 roku i za miesiąc maj 2005 roku, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od miesiąca czerwca do miesiąca października 2004 roku

i za miesiąc maj 2005 roku. Najwcześniejszy okres objęty decyzją to miesiąc kwiecień 2004 roku. Wydana została w dniu 30 grudnia 2009 roku. Nie został naruszony 5-letni termin określony w zacytowanym przepisie.

Na podstawie art.112 § 1 Ordynacji podatkowej nabywca przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie

z podatnikiem za powstałe do dnia nabycia zaległości podatkowe związane z prowadzoną działalnością gospodarczą chyba, że przy zachowaniu należytej staranności nie mógł wiedzieć o tych zaległościach. Odwołujący posiadał świadomość istnienia zobowiązań i ich wysokości. Zobowiązania te miały charakter publicznoprawny, jak i istniały wobec osób fizycznych

i podmiotów prawnych. Twierdzenie to oparte jest o treść aktu notarialnego opisanego wyżej. W zaskarżonej decyzji organ rentowy ustalił odpowiedzialność odwołującego do kwoty 24.547,61 złotych i dodatkowo wskazał, że zakres odpowiedzialności został ograniczony do wartości nabytych składników majątku. I wyraźnie określono, że podstawą

wydania decyzji jest nabycie składników majątku spółki (...). W ocenie Sądu tak formułując treść decyzji organ rentowy określił solidarną odpowiedzialność odwołującego i spółki.

Sąd Okręgowy podniósł, że w toku postępowania K. P. wskazywał na fakt, że nie nabył zorganizowanej części przedsiębiorstwa. Nie istnieje w systemie prawa uniwersalna definicja tego pojęcia, którą można by przyjąć dla potrzeb prawa podatkowego. Jedyna definicja części przedsiębiorstwa została w art.55⁽¹⁾ kc. W przepisie tym określono,

że przedsiębiorstwo definiowane jest jako zorganizowany zespół składników niematerialnych i materialnych, przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej. Przedsiębiorstwem w znaczeniu przedmiotowym jest pewien zorganizowany zespół dóbr materialnych i niematerialnych przeznaczony do realizacji określonych zadań gospodarczych. Tak rozumiane przedsiębiorstwo może stanowić zakład lub oddział innego większego przedsiębiorstwa, w tym spółki prawa handlowego, a zatem takie oddziały czy zakłady dostatecznie wyodrębnione i odpowiednio zorganizowane. I takie pojęcie wskazuje odwołujący. Nie może ono zastać zaakcentowane. W Ordynacji podatkowej dokonano sformułowania definicji pojęcia, że zorganizowaną częścią przedsiębiorstwa jest część zespołu składników materialnych i niematerialnych podporządkowanych formom organizacyjnym i przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych. Takie stanowisko przedstawił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 15 marca 1996 roku. W kolejnych orzeczeniach stwierdził, że „aby część mienia przedsiębiorstwa mogła być uznana za zorganizowaną jego część, musi ona posiadać potencjalną zdolność do niezależnego działania gospodarczego jako samodzielnego podmiotu gospodarczego. Składniki majątkowe: materialne i niematerialne wchodzące w skład zorganizowanej części przedsiębiorstwa muszą umożliwić nabywcy podjęcie działalności gospodarczej w ramach odrębnego przedsiębiorstwa, np. zakładu, sklepu, czy punktu usługowego (wyrok z dnia 26 czerwca 1998 roku i SA/Gd 1097/96). W ocenie Sądu nabyta przez odwołującego nieruchomości stanowi zorganizowaną część przedsiębiorstwa. W literaturze sformułowany został pogląd, zgodnie z którym koniecznym warunkiem uznania mienia za część zorganizowaną jest posiadanie przez nie elementu (czynnika) organizacyjnego. O tym,

co stanowi zorganizowaną część przedsiębiorstwa, rozstrzyga struktura organizacyjna poszczególnych przedsiębiorstw. Ponieważ może się ona różnie kształtować, istnieje potrzeba badania konkretnych stanów faktycznych. Stanowisko to potwierdza fakt, że na terenie tej nieruchomości posiadał siedzibę oddział spółki a jej przeznaczenie określono, jako usługowo-handlowe.

Od powyższego wyroku apelację wniósł pełnomocnik odwołującego i zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art.112 § 4 pkt 1 Ordynacji podatkowej (dalej: Ordynacja) w zw. z art.107 § 2 pkt 1 Ordynacji w zw. z art.31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (dalej: ustawa systemowa) poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na rozciągnięciu na odwołującego się odpowiedzialności za zaległości płatnika składek z tytułu składek w części finansowanej przez ubezpieczonych pracowników, tj. na „podatki niepobrane oraz pobrane, a niewpłacone przez płatnika”,
2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.art.6 k.c. w zw. z art.3 k.p.c. w zw. z art.232 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię polegającą na błędnej ocenie rozkładu ciężaru dowodu i nieuprawnionym obciążaniu odwołującego się ciężarem wykazania, iż nie zaistniała przesłanka wydania zaskarżonej decyzji w postaci nabycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa,
3. naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art.112 § 1 Ordynacji w zw. z art.31 ustawy systemowej poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na nieuwzględnieniu, iż odpowiedzialność nabywcy majątku przedsiębiorstwa, o której mowa w tym przepisie, jest odpowiedzialnością solidarną ze zbywcą,
4. naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art.118 § 1 Ordynacji w zw. z art.31 ustawy systemowej poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na nieuwzględnieniu, iż organ rentowy utracił kompetencję do wydania decyzji na skutek upływu 5 lat od końca roku kalendarzowego, w którym powstała znaczna część zaległości składkowej objętej

tą decyzją oraz jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że wydanie decyzji, o której mowa w tym przepisie, nie obejmuje doręczenia decyzji jej adresatowi,

5. mające wpływ na treść rozstrzygnięcia naruszenie przepisów postępowania, tj. art.233 k.p.c., poprzez niezgodną z zasadami prawidłowego rozumowania ocenę zgromadzonego w sprawie materiału, w szczególności zeznań odwołującego się, dokumentów rejestrowych (...) sp. z o.o. oraz umowy przeniesienia prawa użytkowania wieczystego gruntu i własności budynku,

6. mający wpływ na treść rozstrzygnięcia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, polegający na błędnym ustaleniu, że odwołujący się nabył od (...) sp. z o.o. zorganizowaną część przedsiębiorstwa.

W oparciu o powyższe zarzuty wnosił o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku i poprzedzającej go decyzji organu rentowego poprzez rozstrzygnięcie, że odwołujący się nie odpowiada za zobowiązania (...) sp. z o.o. i zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego się kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych,

ewentualnie

2) uchylenie zaskarżonego wyroku i poprzedzającej go decyzji organu rentowego i umorzenie postępowania w sprawie.

Ponadto wnosił o zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego się kosztów postępowania przed Sądem II instancji w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pełnomocnik odwołującego w uzasadnieniu apelacji, powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2008r., I UZP 3/08, podtrzymał zarzut, że odwołujący jako nabywca przedsiębiorstwa nie odpowiada za należności z tytułu składek finansowane przez pracowników (...) Sp. z o.o.

Ponadto zarzucił, że błędne jest ustalenie Sądu, że nieruchomości nabyta przez odwołującego stanowi zorganizowaną część przedsiębiorstwa.

Pełnomocnik odwołującego podkreślił, iż Sąd I instancji nie odniósł się do zarzutu braku w zaskarżonej decyzji wskazania na solidarną odpowiedzialność odwołującego.

Zdaniem pełnomocnika odwołującego doręczenie odwołującemu decyzji w dniu 19 stycznia 2010r. przemawia za stwierdzeniem, że decyzja została wydana po upływie 5 lat od końca roku kalendarzowego, w którym powstała znaczna część zaległości składowych.

Sąd Apelacyjny w Katowicach rozpoznając apelację zważył, co następuje:

Apelacja odwołującego zasługuje na uwzględnienie w zakresie dotyczącym naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów prawa materialnego, to jest art. 112 § 4 pkt 1 ustawy z dnia

29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (jednolity tekst Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60

ze zm.) w zw. z art. 107 § 2 pkt 1 wymienionej ustawy w zw. z art. 31 ustawy z dnia

13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst Dz. U. z 2007r. Nr 11, poz. 74 ze zm.) poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na rozciągnięciu na odwołującego się odpowiedzialności za zaległości z tytułu składek w części finansowanej przez ubezpieczonych pracowników.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 112 § 4 Ordynacji podatkowej zakres odpowiedzialności nabywcy zorganizowanej części przedsiębiorstwa nie obejmuje należności wymienionych

w art. 107 § 2 pkt 1 Ordynacji, tj. podatków niepobranych oraz pobranych, a nie wpłaconych przez płatnika. Regulacja ta znajduje zastosowanie do należności składowych na mocy odesłania z art. 31 ustawy systemowej.

Na tle przywołanych przepisów Sąd Najwyższy podjął uchwałę z dnia 5 sierpnia 2008r., I UZP3/08 (OSNP 2009/3-4/38 o treści: "Nabywca przedsiębiorstwa odpowiada za należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w części finansowanej z własnych środków przez zbywcę jako płatnika składek (pracodawcę) a nie odpowiada za należności z tytułu składek w części finansowanej przez ubezpieczonych pracowników (art. 112 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa, jednolity tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm. w związku z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych - jednolity tekst Dz. U. z 2007r. Nr 11, poz. 74 ze zm.)").

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku w ogóle nie odniósł się do opisanego wyżej zagadnienia i pominął, iż z pisma organu rentowego z dnia 17 lutego 2012r. wynika jednoznacznie, iż w wykazach zaległości ujęte są należności finansowane przez pracowników. Podkreślenia wymaga też, że organ rentowy w decyzji z dnia 30 grudnia 2009 roku nie dokonał rozróżnienia na zobowiązania składowe przypadające od zbywcy jako ubezpieczonego i przypadające od zbywcy jako płatnika.

Tymczasem Sąd Okręgowy rozstrzygając w przedmiocie odwołania od decyzji pominął zupełnie okoliczność, że odnosi się ona do należności z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, bez rozróżnienia części finansowanej przez zbywcę i przez jego pracowników, za wpłatę której zbywca odpowiadał jedynie jako płatnik.

Ponadto zestawienie należności obejmuje m.in. należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od czerwca do października 2004r. i za miesiąc maj 2005r. Zgodnie z generalną zasadą art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych składkę na ubezpieczenie zdrowotne opłaca osoba podlegająca ubezpieczeniu zdrowotnemu, z wyjątkami przewidzianymi w art. 85 i 86 a odnoszącymi się do "zatrudnieniowych" tytułów ubezpieczeniowych, w przypadku których, jak np. zgodnie z art. 85 ust. 1 za osobę pozostającą w stosunku pracy, w stosunku służbowym albo odbywającą służbę zastępczą składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza pracodawca.

Przyjmując zatem odpowiedzialność nabywcy za należności z tytułu składek w części finansowanej przez ubezpieczonych pracowników Sąd Okręgowy orzekł sprzecznie z art. 107 § 2 ustawy Ordynacja podatkowa.

Powyższa okoliczność uzasadnia uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, gdyż Sąd Okręgowy nie rozpoznał istoty sporu i nie ustalił wysokości zaległości z tytułu składek, za które ponosi odpowiedzialność nabywca przedsiębiorstwa.

Natomiast nie zasługują na uwzględnienie pozostałe zarzuty pełnomocnika odwołującego zawarte w apelacji.

Wbrew stanowisku pełnomocnika odwołującego w stanie faktycznym i prawnym niniejszej sprawy zbędne było przeprowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność, czy nabyta przez odwołującego nieruchomości stanowiła zorganizowaną część przedsiębiorstwa.

Zarówno bowiem Sąd Okręgowy jak i pełnomocnik odwołującego nie wzięli pod uwagę okoliczności, że na mocy przepisów przejściowych, tj. art. 8 ustawy z dnia 7 listopada 2008r. o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2008 nr 209, poz.1318), do odpowiedzialności podatkowej osób trzecich za zaległości podatkowe powstałe przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się art. 112 ustawy zmienianej, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy to jest przed dniem 1 stycznia 2009r.

Prawidłowa wykładnia przepisu przejściowego powinna prowadzić do wniosku, że orzeczenie o odpowiedzialności na podstawie starego brzmienia art. 112 o.p. jest możliwe przy łącznym spełnieniu dwóch przesłanek: w zakresie zaległości powstałych przed 1 stycznia 2009r. oraz w sytuacji nabycia składników majątku, o określonej minimalnej wartości, także przed dniem 1 stycznia 2009r. (vide: komentarz Rafała Dowgiera Lex 2011 do art. 112 ustawy -Ordynacja podatkowa pkt 1).

W związku z powyższym, skoro odwołujący nabył nieruchomości w postaci działki i budynku o charakterze handlowo-usługowym, który stanowił składnik majątku zbywcy na którym był oddział spółki - zakład produkcji spirytusu w dniu 13 czerwca 2008r. oraz zaległości powstały za okres od kwietnia do października 2004r. i za maj 2005r. to należy stosować brzmienie omawianego przepisu przed 1 stycznia 2009r.

Z brzmienia przepisu art. 112 § 1 Ordynacji obowiązującej przed dniem 1 stycznia 2009r. wynikało, że nabywca przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa oraz składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą, odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem za powstałe do dnia nabycia zaległości podatkowe związane z prowadzoną działalnością gospodarczą. W myśl § 2 art. 112 Ordynacji składniki majątku związane z prowadzoną działalnością gospodarczą stanowią aktywa trwałe w rozumieniu przepisów o rachunkowości, z wyłączeniem należności długoterminowych, udzielonych pożyczek i długoterminowych rozliczeń międzyokresowych.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w niniejszym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości, że odwołujący nabył takie składniki majątku związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, o których mowa w tym przepisie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie jest trafny zarzut odwołującego dotyczący wadliwości decyzji wobec nie wskazania w decyzji ZUS, że odpowiedzialność odwołującego jest solidarna.

W decyzji z dnia 30 grudnia 2010r. organ rentowy powołał się na podstawę prawną z art.112 Ordynacji podatkowej oraz wskazał, że ubezpieczony K. P. nabył składniki majątku przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o. w S..

Odpowiedzialność nabywcy K. P. za zaległości składkowe przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o. w S. jest odpowiedzialnością solidarną i wynika z mocy samego prawa, a mianowicie z art. 112 § 1 o.p.

Skoro zatem solidarność wynika wyraźnie z przepisu prawa, to wskazanie jej w decyzji orzekającej o odpowiedzialności nabywcy K. P. ze zbywcą (...) spółką z o.o. w S., o której mowa w art. 112 o.p., ma wyłącznie charakter informacyjny.

W tej kwestii wypowiedział się już wielokrotnie Naczelny Sąd Administracyjny między innymi w wyroku z dnia 16 czerwca 2011r., I FSK 328/10 Lex nr 1082236 stwierdzając, że „Okoliczność, że organ podatkowy orzekając o odpowiedzialności nabywcy przedsiębiorstwa w sentencji decyzji nie zawarł stwierdzenia o solidarnej odpowiedzialności wraz z podatnikiem, nie oznacza, że tej solidarnej odpowiedzialności nie ma”.

Identyczne stanowisko zaprezentował Naczelny Sąd Administracyjny w wyrokach dotyczących odpowiedzialności solidarnej członków zarządu za zaległości spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (wyrok z dnia 8 kwietnia 2008r. w sprawie o sygn. akt I FSK 520/07 Lex nr 475536, wyrok z dnia 13 stycznia 2012r. I FSK 408/11 Lex nr 1126223).

Mając powyższe na uwadze przy takiej redakcji zaskarżonej decyzji wbrew zarzutom odwołującego nie będzie on miał trudności prawnych w zakresie dochodzenia ewentualnych roszczeń regresowych, gdyż źródłem odpowiedzialności solidarnej jest ustawa a nie wyłącznie decyzja.

Odnośnie do zarzutu odwołującego dotyczącego przedawnienia wynikającego z art. 118

§ 1 Ordynacji podatkowej to zdaniem Sądu Apelacyjnego słusznie uznał Sąd Okręgowy, że nie uwzględnił tego zarzutu.

Wbrew stanowisku apelującego organ rentowy nie przekroczył 5-letniego terminu określonego w art.118 § 1 Ordynacji do wydania decyzji o odpowiedzialności ubezpieczonego za zaległe składki, gdyż zgodnie z art. 118 § 1 Ordynacji podatkowej nie można wydać decyzji o odpowiedzialności osoby trzeciej, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość, minęło 5 lat.

Wydanie przez organ rentowy decyzji stwierdzającej odpowiedzialność odwołującej w dniu 30 grudnia 2009r. było zatem zgodne z powołanym przepisem.

Istotne jest również w świetle przepisu art. 118 § 1 Ordynacji podatkowej, że decyzja została wydana w dniu 30 grudnia 2009r. i bez znaczenia jest data jej doręczenia.

W wyrokach Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2009r. II UK 111/09 OSNP 2011/11-12/164 i z dnia 7 kwietnia 2010r. IUK 340/09, Lex nr 602209 stwierdzono, że wydanie decyzji na podstawie zacytowanego przepisu nie obejmuje obowiązku jej doręczenia.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 386 § 4 kpc i art. 108 § 2 kpc należało orzec jak w sentencji.

/-/ SSA J. Ansion /-/ SSA K. Merker /-/ SSA M. Woźnowska-Gallos

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM